

[Ministeren for skatter og afgifter]

Den anden ting, som er lige så vigtig, og som jeg ikke er helt sikker på at i hvert fald hr. Rahbæk Møller har forstået, efter at jeg har hørt hans forslag her, er, at netop skibsbranchen er en branche, som er gennemsyret af udlejningsforhold. Det er sjældent, at et skib ikke udlejes, og det kan ske for en midlertidig periode eller for bestandig. Det kan være, at et skib bygges uden henblik på udlejning, men at fragtmarkedet udvikler sig på en sådan måde, at udlejning er det eneste mulige for at holde beskæftigelsen i gang. Endelig findes der ikke kun 1 eller 2 udlejningsformer, der findes utallige udlejningsformer.

Med andre ord: vi kunne ikke bruge begrebet finansiel leasing, og vores lovforslag, som bygger på udlejningsbegrebet, ville ikke være præcist nok til at ramme det, som skulle rammes, og lade det være i fred, som skulle lades i fred, i hvert fald ikke efter den opfattelse, regeringen havde, og den opfattelse, jeg havde. Det er muligt, at andre ville have en anden indgang til problemet, og det var derfor, jeg sagde meget omhyggeligt, at hvis der kan findes noget, der kan løse vort skatteproblem og samtidig løse vort lovgivningsproblem uden at angribe vort beskæftigelsesproblem, så ville jeg fantastisk gerne se på det og være positivt indstillet. Men det viste sig jo, at andre ikke kunne løse de problemer, som vi i regeringen også måtte opgive at finde en løsning på.

Det ændringsforslag, der er stillet, er jo i den forbindelse håbløst, fordi man slet ikke løser det problem, der skal løses, under hensyn til de faktiske forhold. Man laver et ændringsforslag, der er artsfremmed i forhold til lovforslaget, og endelig skader man beskæftigelsen. Jeg vil gerne have lov til at sige, at man kan diskutere meget, hvorvidt man skal skade beskæftigelsen i år eller man skal gøre det næste år eller om tre år eller om fire år, men jeg synes, det er en forbløffende holdning, man her giver udtryk for fra socialdemokratiets og socialistisk folkepartis side.

Jeg vil gerne slå fast: det er regeringens opfattelse, at vi ikke skal skade beskæftigelsen. Det er regeringens opfattelse, at vi skal gavne beskæftigelsen. Det skal vi gøre i år, det skal vi gøre næste år, og det skal vi gøre om tre år og om fire år. At tro, at man bare

kan udskyde problemet og skade beskæftigelsen gradvis, er på det nærmeste barokt.

Det ændringsforslag, som er stillet, er forkert i sit sigte og forkert i sine midler. Det er forkert i sit sigte, først og fremmest fordi det rammer andet end leasing. Vi laver en leasinglov, vi laver ikke en lov, der skal rederivirk-somheder og skibsværfter til livs. I ændringsforslaget rammer man også, som flere allerede har peget på, simpelt hen alle dem, der ejer et skib, altså alle fiskere, alle de rederier, der ejer et skib. Det har intet med leasing at gøre.

Ændringsforslaget er også forkert i sine midler. Man taler om at begrænse afskrivningerne, man taler om at begrænse forskudsafskrivningerne over en bank. Derved rammer man jo lige præcis nybygningerne og beskæftigelsen. Der er ingen ikrafttrædelsesbestemmelse, og der er ingen – mere eller mindre spontan – erklæring fra forskellige organisationer, der kan skjule den kendsgerning, at her rammer man beskæftigelsen. Selvfølgelig er det et politisk valg. Hvad sætter man højest: hensynet til beskæftigelsen eller hensynet til at undgå den skatteretlige selvbetjeningsbutik? Det er et politisk valg. Socialdemokratiet og SF har truffet deres valg med det ændringsforslag. Det har de selvfølgelig lov til, men det er altså ikke regeringens valg. På dette begrænsede punkt med skibene sætter vi helt klart beskæftigelsen højest, bl.a. fordi der faktisk ikke findes mange andre muligheder – under hensyn til vores EF-forpligtelser og andre ting – for at støtte en industri, som er en rent dansk industri, nemlig skibsværftsindustrien, end at undlade at gøre tilværelsen vanskeligere for skibsværfterne. Så meget om det.

Der er andre ting, jeg ikke rigtig forstår af det, der er foregået her i dag. Der er i betænkningen stillet nogle ændringsforslag til § 2 og § 3, der handler om loven om investeringsfonds og loven om etableringskonti. Jeg har i og for sig sympati for ændringsforslagene, men henstiller, at man udskyder afstemningen om disse ændringsforslag, indtil regeringen har fremsat et samlet lovforslag herom. Vi har allerede i maj i år lovet folkettingen at fremsætte et forslag, som skulle tage højde for nogle af de mangler, der kom ind ved loven af 17. maj 1982 om disse to emner, samt at vi skulle lave nogle regler om, hvad konsekvenserne skulle være, hvis de betingel-